

РЕШЕНИЕ

№ 59

гр. Горна Оряховица, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, IV СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Станчев

при участието на секретаря Анита Ем. Личева
като разгледа докладваното от Пламен Анг. Станчев Административно
наказателно дело № 20244120200011 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ И. Е. Д. е останал недоволен и чрез защитника адв. Д. П. от АК – Велико Търново обжалва наказателно постановление № 23-0268-001471/10.11.2023 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от дванадесет месеца на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДВП за нарушаване на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от същия закон. Оспорва фактическите констатации в наказателното постановление. Не било налице трайно, последователно, продължително и неколккратно шофиране по начина, описан в обстоятелствената част на постановлението. Било констатирано еднократно и инцидентно занасяне на предната част на автомобила при форсиране на двигателя, което можело да бъде резултат било от техническите характеристики на автомобила, било от непредпазливо или случайно деяние. Отрича да е създал умишлено опасност за участниците в движението. Посоченото в наказателното постановление място на

нарушението не представлявало път, отворен за обществено ползване. Поддържа, че е допуснато противоречие при посочване на мястото на нарушението. Не били посочени всички обстоятелства на нарушението и всички доказателства, които го потвърждават. Описаното деяние не било съставомерно по посочения текст, а съставлявало нарушение на общите правила за движение по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Алтернативно поддържа, че случаят е маловажен и моли съда да приложи чл. 28 от ЗАНН. А ако не се приеме тази теза, моли да се приеме, че деянието е малозначително по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното наказателно постановление и да му присъди направените по делото разноски.

В хода на съдебните прения защитникът адв. Д. П. от АК – Велико Търново поддържа жалбата.

АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗВАЩИЯТ ОРГАН НАЧАЛНИК НА СЕКТОР „ОХРАНИТЕЛНА ПОЛИЦИЯ“ в РАЙОННО УПРАВЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител и не изразява становище по съществото на жалбата.

ТЕРИТОРИАЛНО ОТДЕЛЕНИЕ – ГОРНА ОРЯХОВИЦА при РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, редовно призовано, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като прецени събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.10.2023 г. около 18:00 часа на паркинга пред Народно читалище „Братя Грънчарови 2002“ в гр. Горна Оряховица (известен на част от свидетелите като паркинга пред Летния театър) се срещнали Й. Й. Г., И. С. Р. и Д. И. Д.. Тримата били извън автомобилите, с които пристигнали на паркинга, и си говорили. Малко преди 18:10 часа на паркинга пристигнал жалбоподателят И. Е. Д. със собствения си лек автомобил *** с рег. № **, който управлявал.

Д. спрял автомобила си на известно разстояние от Й., Р. и Д.. Докато те разговаряли помежду си, жалбоподателят форсирал на свободна скорост двигателя на автомобила си. След това предизвикал въртене с приплъзване на задните колела и занасяне на задната част на автомобила. При тази маневра

автомобилът се завъртял около посочените по-горе трима свидетели и спрените на паркинга техни автомобили. Малко след това жалбоподателят отново предизвикал описаното занасяне и завъртане на автомобила си около свидетелите и техните автомобили. При последното занасяне и завъртане на автомобила действията на Д. били забелязани от свидетелите И. С. А. и Ц. И. Г. – младши автоконтрольори в РУ – Горна Оряховица, които изпълнявали служебните си задължения като органи за контрол на движението и се намирали в патрулен полицейски автомобил, приближаващ по улица „Мано Тодоров“ към посочения по-горе паркинг.

Патрулният полицейски автомобил спрял на паркинга, а полицейските служители пристъпили към проверка на жалбоподателя и управлявания от него автомобил. А. и Г. разговаряли с Й., Р. и Д.. Последните заявили, че Д. занасял и въртял автомобила си още преди пристигането на патрулния полицейски автомобил и споделили, че се почувствали застрашени, тъй като се притеснявали, че жалбоподателят може да изгуби контрол върху автомобила си и да се вреже в тях. По разпореждане на полицейските служители Й., Р. и Д. написали писмени сведения, в които описали маневрите на управлявания от Д. автомобил като „демонстративно шофиране под формата на слънца“, „приплъзване на задните колела под формата на слънца“ и „приплъзване на задницата на колата в кръгове“.

Въз основа на констатираните при проверката факти и обстоятелства свидетелят И. С. А. съставил против жалбоподателя в негово присъствие акт за установяване на административно нарушение серия Г А № 1062419/29.10.2023 г., в който приел, че Д. е нарушил разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

На 10.11.2023 г., след като разгледал преписката, образувана по съставения от свидетеля А. акт за установяване на административно нарушение, началникът на сектор „Охранителна полиция“ в РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново издал обжалваното наказателно постановление № 23-0268-001471/10.11.2023 г., с което наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от дванадесет месеца на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от същия закон.

Препис от наказателното постановление бил връчен на жалбоподателя на 11.12.2023 г. На 28.12.2023 г. (след неприсъствените 25, 26 и 27.12.2023 г. – чл. 154, ал. 1 и 2 от КТ) жалбата на И. Е. Д. против постановлението била заведена в РУ – Горна Оряховица.

От приетата като писмено доказателство справка № РД1100-326-1/12.03.2024 г., подписана от заместник-кмета на Община Горна Оряховица (л. 48), се установява, че асфалтираната площ пред Народно читалище „Братя Грънчарови 2002“ не е част от общинската улична мрежа, както и че същата е част от УПИ I, кв. 155 – за парк и детски кът.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът установи, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност показанията на свидетелите И. С. А., Ц. И. Г., Й. Й. Г. и Д. И. Д. и приетите писмени доказателства, описани подробно в протоколите за проведените съдебни заседания.

Въз основа на така установените факти по делото съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена по предвидения в закона ред пред компетентен съд в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от лице, което има право да обжалва наказателното постановление, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът за установяване на административното нарушение е съставен от компетентен орган (т. 2.1 във вр. с т. 1.3.2 от заповедта на л. 14 – 15) и е предявен на нарушителя. На жалбоподателя е била осигурена възможност да изложи възраженията си при подписването на акта и в седемдневен срок от неговото съставяне. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган (т. 3.9 от заповедта на л. 13 – 14 и заповедта на л. 20 за временно преназначаване на длъжност началник на сектор „Охранителна полиция“ към РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново) преди изтичането на давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН и съдържа предвидените в разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН реквизити.

Неоснователен е доводът за допуснато процесуално нарушение при посочване на мястото на нарушението. В наказателното постановление

мястото на нарушението е описано с изразите „в гр. Горна Оряховица на ул. „Васил Априлов“ и „град Горна Оряховица, улица „Васил Априлов“ № 28А, паркинг пред Народно читалище „Братя Грънчарови-2002“. Между тези два израза няма противоречие. Данните за населеното място, улицата и номера на имота съставляват административния адрес на Народно читалище „Братя Грънчарови-2002“, а с думите „паркинг пред Народно читалище „Братя Грънчарови-2002“ е означена конкретната част от имота, на която е извършено нарушението.

В обстоятелствената част на наказателното постановление са посочени марката, моделът и регистрационният номер на моторното превозно средство, при управлението на което е извършено нарушението, около какво е поднасяна многократно задната част на автомобила и за кого е създадал опасност с действията си жалбоподателят. Тези данни не са част от описанието на изпълнителното деяние на нарушението и от формулирането на мястото и датата на неговото извършване, а се отнасят до обстоятелствата, при което нарушението е извършено. Последните са представени в обема, който е необходим за пълноценното упражняване на правото на защита на наказание. Поради това не може да се приеме за основателен доводът за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в непосочване на всички обстоятелства на нарушението, имащи значение за случая.

Не е съществено нарушение на процесуалните правила и непосочването в наказателното постановление на всички доказателства от значение за случая. Със съпроводителното писмо по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН наказващият орган е представил в съда писмените материали от административнонаказателната преписка и е посочил двама свидетели. Фактическите констатации в наказателното постановление се основават на данните в така представените в съда документи и на показанията на посочените в писмото свидетели. В хода на съдебното производство жалбоподателят е имал възможност лично или чрез упълномощения защитник да се запознае с посочените писмени и гласни доказателства и да направи съответните искания, бележки и възражения, чрез които да упражни правото си на защита. При това положение не може да се приеме, че непосочването на тези доказателства в наказателното постановление е нарушило правото на защита на наказаното лице.

Предвид изложеното по-горе съдът приема, че няма основания за отмяна на наказателното постановление, произтичащи от допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в административнонаказателното производство.

Обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и по същество.

От събраните доказателства се установява по несъмнен начин, че на 29.10.2023 г. на паркинга (асфалтираната площ) пред Народно читалище „Братя Грънчарови 2002“ в гр. Горна Оряховица при управление собствения си лек автомобил *** с рег. № *** жалбоподателят форсирал на свободна скорост двигателя на автомобила, предизвикал въртене с приплъзване на задните колела и занасяне на задната част на автомобила, в резултат на което автомобилът се въртял около намиращите се на паркинга свидетели Й., Р. и Д. и спрените до тях техни автомобили. Така описаните действия, предизвикващи занасяне и завъртане на автомобила, Д. извършил два пъти. Наказващият орган обосновано е определил посочените действия като демонстративни маневри. Жалбоподателят е извършил деянието с цел да покаже на намиращите на паркинга свидетели Й., Р. и Д. уменията си да овладее автомобила след съзнателно предизвиканото занасяне и така да представи себе си като особено умен и опитен водач.

Така описаното деяние на Д. е квалифицирано правилно като използване на пътя, отворен за обществено ползване, за друга цел, различна от основното му предназначение за превоз на хора и товари, с което е нарушена забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП и е осъществен съставът на нарушението по чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от същия закон.

След като е дал правилна правна квалификация на деянието, наказващият орган е наложил на жалбоподателя абсолютно определеното в закона административно наказание, а именно глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от дванадесет месеца.

Неоснователни са доводите в жалбата за липса на признаци от обективната и субективната страна на състава на посоченото нарушение.

От показанията на свидетелите очевидци Г. и Д. се установява, че

жалбоподателят е предизвикал занасянето и завъртането на автомобила два пъти, като първия път автомобилът направил два-три оборота около тях. Тези показания опровергават изразеното в жалбата предположение, че е констатирано еднократно и инцидентно занасяне на предната част на автомобила при форсиране на двигателя, което можело да бъде резултат било от техническите характеристики на автомобила, било от непредпазливо или случайно деяние.

Описаните от очевидците движения на автомобила сочат по недвусмислен начин на съзнателно предизвикано занасяне, извършено с пряк умисъл и с посочената по-горе специална цел.

Противно на поддържаното в жалбата, деянието на Д. е създавало реална и непосредствена опасност за живота и здравето на намиращите се на паркинга свидетели Й., Р. и Д., както и опасност от повреждане на спрените на паркинга техни автомобили.

С деянието си жалбоподателят е нарушил общата забрана по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗДвП да не създава опасности и пречки за движението, както основателно е посочено в жалбата. Със същото деяние обаче Д. е нарушил и забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП да не използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Поради това не може да бъде споделен доводът за неправилна правна квалификация на деянието.

Не може да бъде приет за основателен и доводът, че деянието не е нарушение по чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП, тъй като посоченото място на неговото извършване не е път, отворен за обществено ползване. Съгласно легалната дефиниция в § 6, т. 1 от ДР на ЗДвП път е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци, като към пътищата се приравняват и улиците. Цитираната легална дефиниция дава основание за извод, че в действащото право са регламентирани два вида пътища: пътища по силата на своето предназначение и пътища по силата на обикновеното си ползване. От показанията на четиримата разпитани свидетели се установява, че асфалтираната площ, където Д. е извършил деянието, се използва като паркинг и че върху нея са очертани с маркировка паркоместа. Свидетелите определят мястото като „паркинга пред Летния театър“ и „паркинга пред

Народно читалище „Братя Грънчарови 2002“. При това положение посочената асфалтирана площ следва да бъде определена като път по силата на обикновеното си използване по смисъла на цитираната дефиниция, независимо от предназначението си съгласно регулационното отреждане на поземления имот, посочено в приетата като писмено доказателство справка РД1100-326-1/12.03.2024 г. на заместник-кмета на общината. От гласните доказателства се установява също така, че достъпът от улицата към посочения паркинг е свободен, без рампа, и че всеки водач може да паркира или да спре автомобила си там. От доказателствата не се установява за ползването на паркинга да се събира такса или да са въведени специални условия и ред за влизане и ползване на паркинга. При това положение следва да се приеме, че обсъжданата асфалтирана площ, на която жалбоподателят е извършил процесното деяние, представлява и път, отворен за обществено ползване, по смисъла на чл. 2, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП. Процесният паркинг пред Летния театър в град Горна Оряховица се определя като път, отворен за обществено ползване, и в практиката на Административен съд – Велико Търново – напр. решение № 65/08.03.2021 г. по КНАХД № 10306/2020 г.

Установените данни за създадена от деянието на жалбоподателя пряка и непосредствена опасност за живота и здравето на най-малко три лица изключва квалифицирането на случая като маловажен. На още по-голямо основание при посочените обстоятелства деянието не може да бъде квалифицирано и като малозначително по смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН.

Предвид изложеното по-горе следва да се приеме, че при издаване на обжалваното наказателно постановление не е допуснато неправилно прилагане на материалния закон.

При извършената служебна проверка съдът не установи други основания за отмяна или основания за изменение на обжалваното наказателно постановление, поради което и с оглед правилото на чл. 63, ал. 9 от ЗАНН прие, че същото следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0268-001471/10.11.2023 г., издадено от началника на сектор „Охранителна полиция“ към РУ – Горна Оряховица при ОД на МВР – Велико Търново, с което на И. Е. Д., ЕГН ***, с адрес ***, с адрес за призовки и и съобщения: ***, е наложено административно наказание глоба в размер на 3000 лв. (три хиляди лева) и лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от дванадесет месеца на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП за нарушаване на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от същия закон.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Велико Търново в 14-дневен срок от връчване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____